

- (A₁) Η συντάκτρια πραγματεύεται τα αίτια της υπογεννητικότητας ,
- ακρίβεια, εργασιακή αναβράχια, υψηλό κόστος ζωής, ελληνικής κρατικής επίτη, δυσκολία συνδυασμού καριέρας και οικογένειας
  - κλίμα αβεβαιότητας
  - τεχνολογία - εξιδανικωμένα πρότυπα - μη ρεαλιστικές προσδοκίες

(B₁) 1: β 2: β 3: α 4: α 5: α

(B₂) α. τίτιο: Η χρήση smartphones «Προς επίρρωσι... smartphones»

Αποτέλεσμα 1: «Έτσι μαλλιαρούν... δυσφορίας»

Αποτέλεσμα 2: «αναδυόμενο ιδεολογικό χάσμα... εκπαίδευση»

Προβλεπόμενα: • Να καταγράψει τις αρνητικές συνέπειες που προκαλούνται από την ευρεία χρήση των smartphones
• Να αναδείξει τον αντίκτυπο/απόηχο της χρήσης τους και τις επιπτώσεις τους στην κοινωνία

β. Γιατί: αιτιολόγηση → αιτιολογεί ενν θέση πως η συντηρητικότητα αφορά και τους νέους (δεν δυσχερίζεται μόνο με την ηλικία)

Λοιπόν: συμπέρασμα → για να συνοψίσει -εξάγει το συμπέρασμα

(B₃) - ρόλος αδύνατου: προσδίδει έμφαση και έμφαση, στο λόγο, πυκνώνει τα νοήματα, ευβωρύνοντας τα χαρακτηριστικά της νέας γενιάς. Έτσι, προκαλεί συναισθηματική φόρτιση ενώ, παράλληλα, καθιστά τον λόγο πιο λιτό, γρηγό, κοφτό. Τέλος, το ύφος κερδίζει σε ζωτικότητα, αμέεότητα και παραβλαστικότητα

- ρόλος α' πληθυντικού: Ο λόγος αποπνέει βυλλοφικότητα, καθώς ο δοκιμιογράφος υιοθετεί κοινή οπτική γωνία με το αναγνωστικό κοινό. Έτσι, καθιστά τον λόγο πιο άμεσο και οικείο φερώνοντας το χάσμα πομπού και δέκτη.

- ρόλος συνυποδηλώσεως/ μεταφοράς: αποβλέπει στο συναισθηματικό αναγνωστικό, στοχεύοντας στην ευαισθητοποίησή του. Δίνεται έμφαση στη μορφή του μηνύματος και συγκεκριμένα στην σταθερή κληρονομία να απορριπτηται άκριτα το παρελθόν εξιδανικεύοντας και υιοθετώντας κάθε τι μοντέρνο και προοδευτικό.

Θεμα. Γ:

Προτροπές ποιητικού υποκειμένου:

Προτρέπει το ποιητικό υποκείμενο τον αναγνώστη να ζήσει με οικειοδοξία και με αγωνιστικό πνίγμα, απολαμβάνοντας τις χαρές που προσφέρει η ζωή.

- απόρριψη αρνητικών συναισθημάτων που τον κατακλύζουν, όπως «θλίψη», πικρία «ξίδι», μαρτύρι.
- νιοδέκτηνη καρδιά «κι ακόμα να χαρής» και απόλαυση μικρών καθημερινών πραγμάτων. (κι ένα ποτήρι γιομάτο «δε με μέλλει», «πρέπει να νιώθεις όλες τις ηδόνες που σε τραβάνε»)
- καλεί τον αναγνώστη, αφού απελευθερωθεί από τους «φόβους» που τον κρατούν δέσμιο και την εσωτερική καταπίεση, να βγει με τόλμη, θάρρος και αγωνιστική διάθεση «κι αφού αυτοώσες... έβγα στο δρόμο»
- Με τον καταληκτικό βίχο «μην φοβηθείς το πάτημά σου» προτρέπει κάθε άνθρωπο να πιστέψει στον εαυτό του, να σταθεί με αυτοπεποίθηση στον κόσμο χωρίς τον παραμικρό διβταγμό.

Κελεωτικούς δείκτες:

- 1^ο ενικό πρόσωπο «κρύνα, χαρής, σταθιστής»
- υποτακτική «να πολεμήσης, να πίνης, να νιώθης»
- προστακτική «κρύνα, έβγα, πέταξε»
- επανάληψη «πρέπει να, να χαρής, να σταθιστής»

Προσωπική άποψη:

Θετική ανταπόκριση στο ομηρικό κάλεσμα της ποιητικής φωνής για ζωή

ΘΕΜΑ Δ

1^ο ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ

Για ποιους λόγους αυξάνονται τα επίπεδα μοναξιάς στην εποχή μας ;

Α) Οι υλιγγιώδεις ρυθμοί της σύγχρονης ζωής φορτώνουν συνεχώς τον άνθρωπο με νέες υποχρεώσεις, περιορισμούς και ευθύνες με αποτέλεσμα να μην διαθέτει χρόνο για τον εαυτό του και τους γύρω του.

Β) Η παγίδευση του σύγχρονου ανθρώπου στα κοινωνικά πρότυπα που διακρίνονται από συμβάσεις, εξαναγκασμούς και ανταγωνισμό του στερούν τον πραγματικό του εαυτό και την ελευθερία του.

Γ) Η αδυναμία για ουσιαστική επαφή και κατανόηση για τον συνάνθρωπο καθώς οι σχέσεις πλέον είναι μόνο υλιστικές και ανταποδοτικές με σκοπό το οποιοδήποτε κέρδος.

Δ) Τεχνολογική ανάπτυξη : έξυπνα κινητά και μη ρεαλιστικές προσδοκίες που προάγουν τα επίπεδα μοναξιάς

2^ο ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ

Τρόποι με τους οποίους μπορούν να συνεργάζονται οι νέοι με τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας ώστε να θεραπευτεί η μοναξιά και των δύο γενεών

Α) **Εθελοντικά προγράμματα και κοινωνική δράση:** Συμμετοχή νέων σε οργανωμένες δράσεις συντροφιάς (π.χ. επισκέψεις σε μονάδες φροντίδας, ανάγνωση βιβλίων ή τηλεφωνική επικοινωνία)

Β) **Ψηφιακή εκπαίδευση:** Οι νέοι μούν τους ηλικιωμένους στις νέες τεχνολογίες (internet, social media) για επικοινωνία με μακρινούς συγγενείς, ενώ οι ηλικιωμένοι μεταδίδουν παραδοσιακές τέχνες, χειροτεχνίες και βιώματα.

Γ) **Διαγενεακά πολιτιστικά και καλλιτεχνικά εργαστήρια:** Κοινές ομάδες χορού, χορωδίας, μαγειρικής ή συγγραφής ιστοριών που γεφυρώνουν το χάσμα της ηλικίας μέσω της δημιουργίας.

Δ) **Ενίσχυση του θεσμού της ευρύτερης οικογένειας:** Ενεργός ρόλος των παππούδων και γιαγιάδων στη φροντίδα των εγγονιών, αλλά και αντίστροφη φροντίδα τους από τα εγγόνια όταν δυσκολεύονται με πρακτικά ζητήματα.